

Postanowienie

Na podstawie art. 123, art. 101 § 1 w zawiązku art. 97 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2024 r, poz. 572) w związku z art. 77 ust. 1, 1a, 1b, 4 oraz z art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.)

postanawiam

rozstrzygnąć sprzeczności pomiędzy uzgodnieniami organów opiniujących zgodnie z art. 77 ust. 1, 1a, 1b, 4 w sposób określony w uzasadnieniu tego postanowienia

Uzasadnienie

W dniu 12.11.2024 (data wpływu 19.11.2024) roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie wydało decyzję nr SKO/I/V/1071/2024 uchylającą zaskarżoną decyzję Wójta Gminy Joniec w całości i przekazało organowi pierwszej instancji sprawę do ponownego rozpatrzenia. W w/w decyzji SKO wskazało na konieczność rozstrzygnięcia sprzeczności w wydanych przez organy współdziałające uzgodnieniach, co nie zostało wykonane.

Zgodnie art. 77 ust. 9 w przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wykonując zalecenia SKO z decyzji nr SKO/I/V/1071/2024 z dnia 12 listopada 2024 roku Wójt Gminy Joniec w związku ze sprzecznymi uzgodnieniami organów: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w dniu 12.12.2024 roku wystąpił z pismem stosownie do przepisu art 77 ust 9 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) ażeby przed wydaniem decyzji w tej sprawie porozumieć się z poszczególnymi organami.

Wójt zauważył że sprzeczność dotyczy głównie ocen wodnoprawnych. W związku z tym zwrócił się z prośbą aby Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska zapoznał się z pozytywnymi stanowiskami organów uzgadniających w szczególności Dyrektora Zarządu Zlewni oraz dokonał ich przeanalizowania i zajął stanowisko czy weryfikuje swoje dotychczasowe stanowisko czy je podtrzymuje i dlaczego.

W stosunku do stanowisk Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wójt również zwrócił się z prośbą o zapoznanie się ze stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i zajęcie stanowiska wobec jego negatywnego uzgodnienia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny pismem nr ZNHP.9027.6.3.2025 z dnia 04 lutego 2025 roku podtrzymał swoje stanowisko uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem nr I.4221.57.2024.KT.3 z dnia 15.01.2025 roku podtrzymał swoje stanowisko odmawiające uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia uzasadniając w sposób następujący:

Kluczowe dla wydanego stanowiska jest położenie inwestycji w granicach Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego aktualnym aktem prawnym jest uchwała Nr 123/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 listopada 2024 r. w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 11351, zwanej dalej „uchwałą w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu”) i obowiązującego w nim obostrzenia określonego w § 3 ust. 1 pkt 5 uchwały w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dotyczącego zakazu dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka, który został wprowadzony zgodnie z katalogiem określonym w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478.).

Uchwała w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, jak również inne uchwały wydane na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, stanowią akt prawa miejscowego, co wskazywane jest w ugruntowanym orzecznictwie sądowo-administracyjnym, w tym w wyroku NSA z dnia 7 grudnia 2016 r. sygn. akt: II OSK 618/15. Zgodnie z cyt. wyrokiem, ww. uchwały jako akty prawa miejscowego, wydane na podstawie stosownych przepisów ustawy o ochronie przyrody, mają charakter normatywny (wyznaczają wiążące adresatów nakazy, zakazy albo kształtują ich uprawnienia). Uchwała w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu bezwzględnie wiąże przy wydawaniu aktów administracyjnych o charakterze indywidualnym, dotyczących terenów nimi objętych.

Wykopanie stawu niewątpliwie spowoduje grawitacyjny spływ wody gruntowej z terenu przyległego, co skutkować będzie zmniejszeniem ilości wody na gruntach znajdujących się w sąsiedztwie, czyli zmianę stosunków wodnych, na analizowanym i sąsiadującym terenie. Nie można wykluczyć, że nie nastąpi zasilanie wodami gruntowymi powierzchniowymi i opadowymi co może wpłynąć na regulowanie poziomu wód gruntowych i prowadzić do osuszenia terenów sąsiadujących. Budowa każdego zbiornika lokalnie wpływa na stosunki wodne panujące na danym terenie i skutkuje zmianą reżimu hydrologicznego, zwłaszcza budowa stawu na terenach o płytkim zaleganiu wód gruntowych. Wykopanie stawu doprowadzi do nieodwracalnych zmian tego siedliska poprzez osuszenie terenów sąsiadujących z planowanym stawem.

Pojęcie stosunków wodnych nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę. Jednak wywodząc z obowiązujących przepisów można stwierdzić, że chodzi tu zwłaszcza o zmianę stanu wody na gruncie, kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych, kierunku odpływu wód ze źródeł, odprowadzanie wody oraz

ścieków na grunty sąsiednie [art. 234 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą Prawo wodne”)]. Zasadniczym skutkiem zmiany stosunków wodnych jest negatywny wpływ na grunty sąsiednie.

Zmiana stosunków wodnych na gruncie (określana też zamiennie naruszeniem stosunków wodnych) jest to ingerencja w ukształtowany stan wody na gruncie, w tym powodowanie długotrwałych lub trwałych zmian: poziomu wód gruntowych i powierzchniowych (zarówno ich podwyższenie jak i obniżenie w odniesieniu do stanu początkowego), uwilgotnienia (nasycenia) gruntu, oraz kierunku spływu wód powierzchniowych, w wyniku działalności człowieka oraz czynników naturalnych (por. wyroki WSA w Warszawie: z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt: IV SA/Wa 920/17; z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt: (IV SA/Wa 403/19; z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt: VIII SA/Wa 531/19).

Zatem budowa stawu naruszy zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych. Planowany staw stanie się odbiornikiem wód, które spływają po powierzchni gruntu, czyli spowoduje zwiększony spływ powierzchniowy oraz będzie gromadził wody gruntowe z terenów sąsiednich. Następstwem budowy stawu będzie zatem zmniejszenie uwilgotnienia terenu przyległego do stawu oraz zwiększenie uwilgotnienia terenu w miejscu wykopania/pogłębienia stawu, gdyż teren ten zostanie wypełniony na stałe wodą, co oznacza, że dojdzie do zmiany stosunków wodnych (por. wyroki WSA w Warszawie: z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 403/19, z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 1920/12).

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 5 uchwały w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych nie dotyczy działań służących celom ochrony przyrody lub zrównoważonemu wykorzystaniu użytków rolnych i leśnych oraz racjonalnej gospodarki wodnej lub rybackiej. W ocenie Regionalnego Dyrektora przytoczone odstępstwa nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie.

W odniesieniu do odstępstwa dotyczącego racjonalnej gospodarki wodnej wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 9 ustawy Prawo wodne, gospodarowanie wodami prowadzi się z zachowaniem zasady racjonalnego i całościowego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ich ilości i jakości. Gospodarka wodna obejmuje racjonalne zarządzanie wodą oraz szeroko pojętą ochronę jej zasobów. Stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy Prawo wodne, organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są: minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej, Prezes Wód Polskich, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich, Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich, Kierownik Nadzoru Wodnego Wód Polskich, Dyrektor Urzędu Morskiego, wojewoda, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta. W opinii Regionalnego Dyrektora budowa stawu, będąca uzupełnieniem do planowanej zabudowy mieszkaniowej, nie jest związana z gospodarką wodną i nie wpisuje się w odstępstwo dotyczące racjonalnej gospodarki wodnej.

Odnosząc się do pojęcia „zrównoważonego wykorzystywania użytków rolnych i leśnych” wyjaśnić należy, iż nie posiada ono definicji legalnej. Wobec powyższego analizując powyższy wyjątek od zakazu należy posłużyć się jego znaczeniem w języku potocznym. W ocenie Regionalnego Dyrektora kluczowa jest analiza słowa „zrównoważone”. Zgodnie z internetowym słownikiem języka polskiego PWN (<https://sjp.pwn.pl/>) *zrównoważyć*

(zrównoważać) oznacza doprowadzić do stanu równowagi, zapewnić równowagę pomiędzy pozycjami w bilansie. Zatem w odniesieniu do ww. odstępstwa kluczowe jest zachowanie równowagi między potrzebami Inwestora, a ochroną gruntów rolnych i przyrody. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) ochrona gruntów rolnych polega m.in. na ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze lub nieleśne. W ocenie Regionalnego Dyrektora nie sposób uznać przedmiotowej inwestycji, która ma na celu przeznaczenie gruntu rolniczego pod funkcje rekreacyjną za zrównoważone wykorzystanie gruntu rolnego. Ponadto nie bez znaczenie pozostaje fakt, iż w orzecznictwie administracyjnym utrwalił się pogląd, iż odstępstwa od zakazów należy rozpatrywać ściśle, nierozszerzająco (tak aby stanowiły wyjątek od reguły).

Dyrektor Zarządu Zlewni pismem nr WC.ZZŚ.4900.43.2024.EK z dnia 27 grudnia 2024 roku podtrzymał swoje stanowisko uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia argumentując w poniższy sposób:

Planowany do wykonania staw wykonany zostanie na miejscu zaniżonym, częściowo wypełnionym wodami gruntowymi, zalegającymi w istniejącym na terenie działki 765/7 oczku wodnym, w którym w okresie wiosennych roztopów i po nawałnych opadach deszczu stagnuje woda. Staw będzie wykonany w obrębie gruntów rodzimych, a dno stawu będą budowały w głównej mierze mułki ilaste – utwory słabo przepuszczalne, stanowiące zabezpieczenie przed ewentualną migracją zanieczyszczeń z powierzchni terenu do użytkowego poziomu wodonośnego. Skarpy będą budowały głównie gliny piaszczyste i pylaste, piaski gliniaste, namuły, a więc utwory słabo i półprzepuszczalne w obrębie których stwierdzono występowanie sączeń. Projektowany staw będzie miał wymiary 60 m x 20 m =, tj. powierzchnię 1200 m², maksymalną głębokości 3 m oraz nachylenie skarp w stosunku 1:2 i 1:3. Skarpy stawu zostaną obsiane trawą. Napełnianie stawu odbywać się będzie naturalnie wodami gruntowymi zalegającymi w miejscu jego lokalizacji w formie swobodnego zwierciadła na głębokości od 1,2 do 1,5 m poniżej terenu oraz wodami opadowymi i roztopowymi z dopływu powierzchniowego. Zgodnie z informacją zawartą w ocenie warunków gruntowo-wodnych wykonanej przez uprawnionych geologów i dołączonej do raportu ooś w granicach projektowanego stawu nie występuje ciągła warstwa wodonośna w rozumieniu hydrogeologicznym, a wody gruntowe występują pod postacią sączeń w obrębie utworów słabo i półprzepuszczalnych. Przedmiotowy staw będzie urządzeniem bezodpływowym i nie będzie powiązany z żadnym ciekim wodnym, a w przypadku wystąpienia suszy nie będzie dodatkowo napełniany wodą ze studni głębinowej. Poziom wody w planowanym stawie, będzie podlegał niewielkim wahaniom zwierciadła lustra wody spowodowanym parowaniem z powierzchni lustra szczególnie w okresie sezonu letniego. Nie przepływowy charakter stawu oraz ustabilizowany poziom zwierciadła wód gruntowych będzie gwarantował zachowanie istniejących w okolicy warunków wodnych. Woda ze stawu po czasowym zretencjonowaniu będzie częściowo przesączała się poprzez utwory słabo przepuszczalne w głąb, a także odparowywała z powierzchni stawu. Zgodnie z informacją zawartą w raporcie ooś inwestor nie planuje oczyszczania stawu w trakcie jego eksploatacji i spuszczenia wody, w związku z czym do środowiska wodnego i gruntowo-wodnego nie będą odprowadzane żadne ścieki i zanieczyszczenia. Realizacja przedmiotowego zbiornika będzie polegała na wykonywaniu robót ziemnych z użyciem koparki do prowadzenia wykopów ziemnych współpracującej ze spychaczem do przemieszczania wydobytych mas ziemnych. Wydobyte masy ziemne będą

rozplanowywane na terenie inwestycyjnym w zaniżeniach i nierównościach terenu. Teren inwestycyjny zostanie ogrodzony z wykorzystaniem metalowego ogrodzenia ozdobnego lub metalowej siatki.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się na obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW200049, zwanej dalej JCWPd. Dla ww. obszaru JCWPd stan chemiczny oraz ilościowy określono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone.

W opinii organu uzgadniającego nowoczesne rozwiązania techniczne dla planowanej inwestycji pozwolą zabezpieczyć środowisko wodne przed emisją zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych, prawidłowa eksploatacja przedsięwzięcia oraz odpowiednie postępowanie z powstającymi ściekami i odpadami ograniczą wpływ na środowisko wodne, a zatem nie będą powodować znaczących oddziaływań.

Planowane przedsięwzięcie nie jest położone na obszarach wodno-błotnych lub innych obszarach o niskim poziomie wód gruntowych w tym siedliskach łęgowych oraz przy ujściu rzeki.

Przedsięwzięcie znajduje się poza strefami ochronnymi ujęć wód oraz poza obszarami chronionymi zbiorników wód śródlądowych. Przedsięwzięcie nie jest położone na obszarach wodno-błotnych lub innych obszarach o niskim poziomie wód gruntowych w tym siedliskach łęgowych oraz przy ujściu rzek.

Analizując treść wniosku i załączników ustalono, że planowana inwestycja nie obejmuje działań na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wynikającym z map zagrożenia powodziowego udostępnionych do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury w dniu 7 września 2022 r.

Na podstawie informacji zawartych w raporcie ooś stwierdzono brak negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne. Przedmiotowe przedsięwzięcie zarówno w fazie realizacji, jak i w fazie eksploatacji, przy zachowaniu odpowiednich środków i technik wskazanych w raporcie ooś, nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Organ przeanalizował powyższe sprzeczne stanowiska oraz zakresy kompetencji organów uzgadniających wnioskując, iż Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie jest od 1 stycznia 2018 roku głównym podmiotem odpowiedzialnym za krajową gospodarkę wodną. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566 i 2180), oraz statut nadanego Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2017 r. (Dz.U. 2017 poz. 2506). udziela organowi najwyższe kompetencje a także szczegółowo określa zakresy działania. Rozpatrując w/w uzgodnienia Organ postanowił przyjąć uzasadnienie zawarte w uzgodnieniu nr WC.ZZŚ.4900.43.2024.EK z dnia 27 grudnia 2024 roku Dyrektora Zarządu Zlewni.

Jednym ze sposobów zagospodarowania wody deszczowej po obfitych i długotrwałych deszczach, jest jej gromadzenie np. w zbiornikach wodnych naturalnych czy sztucznych co będzie miało miejsce w opisywanej sytuacji.

Efekty wymierne przyniesie nie tylko samo oszczędzanie wody, ale niezbędne jest jej retencjonowanie, które pozwala gromadzić wodę w okresach jej nadmiaru i wykorzystywać w okresie niedoboru. Tak zebrana woda poprawia też mikroklimat na polach w okresach suszy. I to nie tylko poprzez budowę dużych zbiorników retencyjnych, ale również poprzez tzw. małą retencję, zbiorniki, stawy czy oczka wodne. Zatrzymana u źródła, nie spowoduje szkód, a może

być wykorzystana do podlewania upraw na polach, w ogrodach, sadach czy szklarniach. Z wody zebranej w zbiornikach korzystają również dziko żyjące zwierzęta. Takowe ślady zwierząt parzystokopytnych zaobserwowano w miejscu planowanego stawu, gdzie aktualnie znajduje się nieduży zbiornik wodny, w którym zbierają się wody opadowe.

Planowany zbiornik wodny planowany jest w miejscu, w którym od lat podczas intensywnych opadów deszczu gromadziły się wody opadowe zalewając okoliczne nieruchomości. Działka inwestycyjna oraz jej bezpośrednie sąsiedztwo wykorzystywane były oraz nadal są jako łąki i tereny zielone, gdyż nie była możliwa na ich terenie inna działalność rolnicza ze względu na częste zaleganie wód opadowych co powodowało tzw. wymiękanie zbóż oraz innych upraw.

W sąsiedztwie planowanego zbiornika przebiega również rów melioracyjny, który nie posiada żadnego ujścia, czego efektem jest zalewanie nieruchomości na jego ujściu. Wykonanie wnioskowanego stawu w pewnym stopniu zapobiegnie również zalewaniu działek położonych na krańcowym odcinku w/w rowu

Należy zaznaczyć, że zachętą do retencjonowania wody wprowadzone zostały nawet uproszczone przepisy. Zalicza się do nich m.in. przebudowa systemów melioracyjnych bez zbędnych formalności, a także możliwość wykonania stawów, które nie są napełniane w ramach usług wodnych, ale wyłącznie wodami opadowymi lub roztopowymi, lub wodami gruntowymi o powierzchni nieprzekraczającej 5000 m² oraz głębokości nieprzekraczającej 3 m od naturalnej powierzchni terenu (art.394 ust.1 pkt. 9 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r Prawo Wodne). Zbiorniki wodne naturalne oraz sztuczne są podstawą globalnej gospodarki, a roślinom i lokalnym oraz migrującym dziko żyjącym zwierzętom w dobie globalnego ocieplenia zapewniają miejsce do życia.

Warto zaznaczyć, iż Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie prowadzi szereg działań wielopłaszczyznowych, których zadaniem jest poprawa stanu wód w naszym kraju, ochrona przed powodzią i suszą, w tym podniesienie wskaźnika krajowej retencji wód.

W XX wieku, w wyniku dynamicznego rozwoju cywilizacyjnego, zanikła lub została zdegradowana ponad połowa obszarów wodno-błotnych na świecie. Główną przyczyną ich niszczenia jest eksploatacyjne podejście społeczeństw do gospodarowania zasobami przyrody: odwadnianie, osuszanie, wydobywanie torfu, zasypywanie zbiorników oraz rowów melioracyjnych, w miejscu których powstają zabudowania. Warto zaznaczyć, że osuszając mokradła czy zasypując większe lub mniejsze zbiorniki, niszczymy nieodwracalnie zasoby wody, bogaty świat roślin i zwierząt oraz ekosystemy podmokłe. Zjawisko zanikania wszelkiego rodzaju zbiorników wodnych czy nawet niewielkich oczek wodnych bardzo negatywnie odbija się na gospodarce wodnej całych regionów i ich bilansie wodnym. Dlatego też ochrona i odtwarzanie czy rozbudowa lub budowa zbiorników wodnych, tak jak w rozpatrywanej sprawie jest jedną z możliwości powiększania zasobów dyspozycyjnych wód.

Aktualne opady nie uzupełniają wystarczająco deficytu wody w środowisku. Dlatego przeciwdziałanie skutkom suszy, w tym gromadzenie wód opadowych, jest bardzo istotnym i niezbędnym działaniem w naszym kraju. Przeciwdziałanie skutkom suszy należy do priorytetowych działań właściwego organu, jakim jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Jednakże wspierać je powinny również lokalne samorządy, co stara się uczynić Urząd Gminy w Jońcu rozstrzygając ww. sprzeczności między uzgodnieniami właściwych organów. Występujące naprzemiennie okresy zwiększonych susz oraz opadów powodują, że zasoby wodne w Polsce nie odbudowują się w sposób wystarczający. Dlatego konieczne jest

gromadzenie wody opadowej w miejscu, gdzie ona spadła. Służy temu retencja – mała, duża oraz mikroretencja, w tym budowa różnej wielkości zbiorników wodnych.

Przedmiotowy staw będzie urządzeniem bezodpływowym i nie będzie powiązany z żadnym ciekim wodnym, a w przypadku wystąpienia suszy nie będzie dodatkowo napełniany wodą ze studni głębinowej. Poziom wody w planowanym stawie, będzie podlegał niewielkim wahaniom zwierciadła lustra wody spowodowanym parowaniem z powierzchni lustra szczególnie w okresie sezonu letniego. Nie przepływowy charakter stawu oraz ustabilizowany poziom zwierciadła wód gruntowych będzie gwarantował zachowanie istniejących w okolicy warunków wodnych. Woda ze stawu po czasowym zretencjonowaniu będzie częściowo przesączała się poprzez utwory słabo przepuszczalne w głąb, a także odparowywała z powierzchni stawu.

Organ wziął pod uwagę zasadniczą różnicę co do zakresu uzgodnień. Organowi znana jest wynikająca z ustawy zasadnicza różnica co do zakresu uzgodnień wodno-prawnych i środowiskowych i może w związku z tym dojść do sytuacji gdy stanowiska organów przedstawiają postulaty uniemożliwiające wydanie spójnej decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie

z up. Wójta
Agnieszka Zawadzka
Skarbnik Gminy

Otrzymują:

1. wnioskodawca

Do wiadomości:

1. wg. rozdzielnika
2. a/a

Podanie do publicznej wiadomości zawiadomienia o wszczęciu postępowania następuje poprzez:

1. wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Jońcu
2. zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej ugjoniec.bip.org.pl
przekazanie informacji do sołtysa wsi Królewo z prośbą o wywieszenie do publicznej wiadomości

